

Правни основания и главни доводи

Комисията предявява, че таксите, които Нидерландия изисква от 1994 година от турски граждани за издаване на разрешение за пребиваване нарушават разпоредбите за неприлагане на определени мерки и тези за недискриминация в Споразумението за асоцииране, Допълнителния протокол и Решение № 1/80.

Въз основа на разпоредбите за неприлагане на определени мерки в Допълнителното споразумение и в Решение № 1/80, според Комисията не се разрешава в държава-членка да се въвежда нови мярка, която цели или има за последица поставянето на по-тежки изисквания относно правата на турските граждани, произтичащи от Споразумението за асоцииране, Допълнителния протокол и Решение № 1/80 и относно тясно свързаното с тях право на пребиваване. Също така според Комисията въпросното събиране на такси от страна на Нидерландия нарушава разпоредбите за неприлагане на определени мерки, защото е било въведено след влизането в сила за Нидерландия на тези разпоредби и защото възпрепятства или прави по-малко привлекателно упражняването на правата на турските граждани, произтичащи от Споразумението за асоцииране, от Допълнителния протокол и от Решение № 1/80.

Освен това Комисията изтъква, че ако Нидерландия събира такси на турските граждани за разрешение за престой, то тези такси въз основа на разпоредбите за недискриминация от Споразумението за асоцииране и от Решение № 1/80 не трябва да бъдат по-високи от тези за съответните документи за гражданите на ЕС или за граждани на Норвегия, Исландия, Лихтенщайн или Швейцария.

⁽¹⁾ Споразумение за асоцииране между Европейската икономическа общност и Турция, одобрено и потвърдено с Решение 64/732/ЕИО на Съвета от 23 декември 1963 година (ОВ С 1973, стр. 113).

⁽²⁾ Допълнителен протокол, одобрен с Регламент на Съвета (ЕИО) № 2760/72 от 19 декември 1972 година (ОВ С 1973, стр. 113).

⁽³⁾ Решение № 1/80 на Съвета по асоцииране от 19 септември 1980 година за развитие на асоциирането между Европейската икономическа общност и Турция.

Иск, предявен на 20 февруари 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Кралство Белгия

(Дело C-93/07)

(2007/C 95/43)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: M. Konstantinidis и J.-B. Laignelot)

Ответник: Кралство Белгия

Искания

- да се установи, че като не е приело законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобрази с Директива 2003/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 май 2003 година за осигуряване участието на обществеността при изготвянето на определени планове и програми, отнасящи се до околната среда и за изменение по отношение на участието на обществеността и достъпа до правосъдие на Директиви 85/337/ЕИО и 96/61/ЕО на Съвета, ⁽¹⁾ и, във всички случаи, като не ги е съобщило на Комисията, Кралство Белгия не и изпълнило задълженията си по силата на тази директива;
- да се осъди Кралство Белгия да заплати разноските.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на Директива 2003/35/СЕ е изтекъл на 25 юни 2005 г.

⁽¹⁾ ОВ L 156, стр. 17.

Искане за преюдициално заключение, направено от Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Испания) на 20 февруари 2007 г. — Doña Rosa Méndez López/Instituto Nacional de Empleo (INEM), Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

(Дело C-97/07)

(2007/C 95/44)

Език на производството: испански

Препращаща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Страни в главното производство

Ищец: Doña Rosa Méndez López

Ответник: Instituto Nacional de Empleo (INEM), Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Преюдициален въпрос

Трябва ли изразът „получава обезщетения в съответствие със законодателството на тази държава като лице, което за последен път е било наето на работа там“, съдържащ се в член 71 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 ⁽¹⁾ на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социално осигуряване на заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, да се тълкува в смисъл, че изискването да е „изчерпано обезщетението за безработица“, установено в член 215, алинея 1 от Общия закон за социалното осигуряване (Ley General de la Seguridad Social), с оглед придобиване на право на обезщетения за социално подпомагане при безработица в Испания, се смята за изпълнено, ако е изчерпано едно обезщетение за безработица в Германия, включително ако получателката на обезщетението никога не е внасяла вноски в Испания?

⁽¹⁾ ОВ L 149, стр. 2.

Искане за преюдициално заключение, представено от Højesteret (Дания) на 21 февруари 2007 г. — Nordania Finans A/S og BG Factoring A/S/ Skatteministeriet

(Дело C-98/07)

(2007/C 95/45)

Език на производството: датски

Препращаща юрисдикция

Højesteret

Страни в главното производство

Ищец: Nordania Finans A/S og BG Factoring A/S.

Ответник: Skatteministeriet

Преюдициален въпрос

Дали изразът „капиталови стоки, ползвани от данъчнозадълженото лице за нуждите на стопанската му дейност“, който се съдържа в член 19, параграф 2 от Шеста Директива на Съвета 77/388/ЕИО от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа ⁽¹⁾, трябва да се тълкува като включващ стоки, които предприятието-лизингодател купува с цел както да ги предостави на лизинг, така и да ги продаде след изтичане на срока на договора за лизинг?

⁽¹⁾ ОВ L 145, стр. 1.

Жалба, подадена на 21 февруари 2007 г. от Coop de France Bétail et Viande, с предишно наименование Fédération nationale de la coopération bétail et viande (FNCBV) срещу Решението, постановено на 13 декември 2006 г. от Първоинстанционния съд (първи състав) по съединени дела T-217/03 и T- 245/03, FNCBV и други/Комисия

(Дело C-101/07 P)

(2007/C 95/46)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Coop de France Bétail et Viande, с предишно наименование Fédération nationale de la coopération bétail et viande (FNCBV) (представител: M. Ponsard, адвокат)

Други страни в производството: Fédération nationale des syndicats d'exploitants agricoles (FNSEA), Fédération nationale bovine (FNB), Fédération nationale des producteurs de lait (FNPL), Jeunes agriculteurs (JA), Комисия на Европейските общности, Френска република

Искания

- да се отмени Решението на Първоинстанционния съд, постановено на 13 декември 2006 г. по дело T-217/03,
- да се постанови, че на жалбоподателя не следва да се налага глоба,
- при условията на евентуалност, да се намали размера на наложената с това решение глоба,
- да се осъди Комисията да заплати всички разноски, свързани с обезпечителното и главното производство пред Първоинстанционния съд, както и разноските, направени в производството пред Съда.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят излага шест основания в подкрепа на жалбата си. С първите пет, отнасящи се до отмяната на оспорваното решение, ишецът изтъква, на първо място, грешката, която е допуснал Първоинстанционният съд, като не е установил нарушение на правото на защита от страна на Комисията, свързано с липсата на посочване, в изложението на възраженията, на възприетия метод за изчисляване на глобите, на второ място, изопачаването от Първоинстанционния съд на доказателствата, свързани с тайното продължаване на споразумението от 24 октомври 2001 г., на трето място, грешката при прилагането на правото, която е допуснал Първоинстанционният съд, като е презюмирал съгласието на жалбоподателя за продължаване на споразумението чрез препращане към едно общо споразумение между кланици и животновъди, без да установи, по безспорен